כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

בין שאין בהן רביעית. הלוג מים ומע"ג דליכא [ח] שיעורא [ט] גבי נטילת ידים לגבי קידוש לא בעינן שיעור: **בקודש** [כ] **כמוהו.** קודש דומיא של כיור ותוכו כתוכו כלי קטן ומקצתו למוך ויונק מימי הכיור ומוציא [כא] אבל בתפיה נפשיה בעינן שיעור אלרבעה כהנים:

והא ממנו אמר רחמנא. אמתני' פריך דאמר כל כלי שרת דאיין הס לקדש [יא]: **ירחצו.** ובקרבנם אל המזבח ירחצו ידיהם ורגליהם: אבל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו מאשר עזה יהודה את משרתו: שמות כ, לב

ג. ובעיית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: שמות ל, יח

4. והקרב והקרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ויקרא א, יג

שינויי נוסחאות

א) בר אבהב (רש"י): ב) ל"ל מתוכו (תוי"ט הכ"ח בתוס'). וכ"ה בכתה"י וכה"י כ"י ומתים: ג) ממנו כתיב (שמה"כ וכה"ר בר"ש"י): ד) כמ"ל הגרוק, וכן בשמה"י, וכן הגיה יעב"ץ גם בר"ש ותוס', ועי' תפה"ש: ה) בכ"ל נוסף אי הכי: ו) דלא בעינן מים חיים דתניא (ר"ר ע, ועי' רש"י, וכן בהמשך בי' כ"ל לאי דבעינן מים חיים): ז) ל"ל דבי (שה"מ והגרי"ב). וכל"ל בתוס': ח) כ"ל דבעינן (גליון ושה"מ): ט) כ"ל ומגיעא ואותה כלי אינו צריך להחזיק רביעית אבל בכיור עצמו בעינן שיעור כו' (גליון וכה"ר בשה"מ): י) לקדש הדא ממנו כתיב דמשמע דיקא ממש מן הביזור (ע"פ ש"מ ובר"ש): יא) למאי דפריש בהדיא דמייתי דלא פריש לא (כ"ר): יב) הקשתיו נמתק (ש"מ): יג) נרוש רך שראוי כל"ל (ש"מ, וע' לוח ד' ותפה"ש בתוס' ג): יד) שלא נפסלו משחיית בהמה ולא נעשה בהם מלאכה כשרים לידים. דהכי תנן התם ומייתי לה בפ' כל הבשר מים שנפסלו משחיית בהמה כו' (ש"מ): טו) ל"ל נדיב, וכן כתוב' (שמה"כ): טז) ל"ל הגך (שמה"כ): יז) היתה רביעית מים כו' הללו לתוכן כו' ונטל כנגדה כו' כל"ל (שמה"כ): יח) לתוכו אי למלאות כל"ל (ש"מ): יט) ניבוו בחמיה (ש"מ): כ) דכיר הה מקומו אחר דיים קודש (תו"ר ש"מ): כא) דמהבשיר (ש"מ): כב) הרש"י פי' בחומש כל"ל (ש"מ): כג) וקצת הרה ני' לפרש כל"ל (ש"מ ובר"ש). ועי' ל"ק ופ"מ מתמה גירסתנו: כד) חיבת מי מתקן (רש"ש וכ"ה בחשוקות): כה) סאה מים ושיט (ש"מ וכ"ה בחשוקות): כו) ל"ל במים ובשיט (רש"ש וכ"ה בחשוקות): כז) בתוכו נמתק (ש"מ וכ"ה בחשוקות): כח) ל"ל הנכנס (ש"מ): כט) ואפילו מקוה נמתק, ול"ל דהא מקוה ניתנו (ר"ש"י): ל) ל"ל עכילה (ש"מ): לא) תלוי ל"ל ליאמר:

שיטה מקובצת

בקודש כו'. לשון הרש"י, פרש"י שוקע כגיר נקע מלדו ומנקיון שם כלי לחה קנין שנתקלה מים לקדשו. ולא נזרוה דפשיטא דהוי כמו כיר נטיפה, ותלי פרץ ממנו אחר רחמנא. לכן נראה שטעמא אינו מכלי קנין ועיקר אינו מקדש ע, וכה"ג כפרים לקדש בין המבלי נגיל קא תלי וכה"ר ס' (בכתבת כתוה"ר קדמון): **אלא** לענינו ובתוספות אישונים. פי' קשיות הוא, ותוהיות הקשיות א מתחלה לקמיה אחר רב ספא לתנאי' מהן שאם וכו' וקו': בל שתיית בריתי מן הנסים שבעיין בו. ות"ת הכלה שלו ובתר מצלמין למקוה אבל בעינינו לא, ר"ל דשלג יכנה לאן מחילנו מן המים הילכן לא מהני לפי בעיינינו, ובתר הינו נגילא ולא נגילא (שה"מ): תוד"ה ק"ו מבנו בר ריבינו ש"י אי בחשוש בעין יודה בשורה על אדה. נלמון, ולא נראה

מסורת הש"ס

ט) ת"כ ויקרא נדבה פרש' י ה"ז, ג) ירושל' ברכות פ"ז ה"א, סוכה פ"א ה"א, ג) [כפוקה יט:] וכן נרים פ"ז דמקוואות פ' הגרוק כרי"ש, וכן כפי' הרמב"ם והרב מברטנורא והתי"ט נרסו טוס וכן פרש"י בסוכה יט: הגרוק מכלי יש כלי כו', ופש"ק בפרש"י דהכא ד"ה נזדון], ד) יומות פכ: מקוואות פ"ז מ"ב, ירושל' תרומות פ"ה ה"ב, ה) [תרל"ן נדבה פ"ו ה"ז, ע"ש ה"ד, צו פ"ז ה"ג, וע' לקמן צו:], ו) תו"כ שמיני פרש' ח ה"א, ז) תוליון קו., ח) כ"א, ט) וע"ע תו' סוכה יט: ד"ה טיט, י) [נת"כ שלמעני לא נמצא עדיין], כ) [מ' נרים רש פרי"ד דנעשים ד"ה מים חיים כי' ומה אהקר מתנת מי' ע"ש שנם בת"כ שהעתיק מהכ"ל מים חיים ולא מלאים ולא פיסרים ולא המחמים כי' לא נמצא עדיין בת"כ שלמעני]. אבל הנצי"ב ד"ל עיין דנמצא בת"כ מ' שמיני פ"ח ה"א לענין הכשר אוכלין לקבל טומאה:

תורה אור השלם

1. וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וְבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם:
שמות ל, יט

2. בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּבְקָרְבָתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ מַאֲשֶׁר עָזָה יְהוּדָה אֶת מִשְׁרָתוֹ:
שמות מ, לב

3. וְנָעַשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לִרְחָצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם:
שמות ל, יח

4. וְהִקְרִב וְהַקְּרָעִים יִרְחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִّזְבֵּחָה עֹלָה הוּא אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:
ויקרא א, יג

מוסף רש"י

אלא ממנו למעוטי כלי חול. דתלמ"ד ממנו כתיב, וכי אתרבו שאר כלים לקחת דומיא דידיה לאתרבו (לעיל כ:) **טיט הנדוק.** שלאי לבריקו מכלי אל כלי, כגון שהיא רך (סוכה יט:) **נתן** סאה ונטל סאה הרי זה כשר. גבי שאר משקין ומי פירות ויתמה שהמתין קלי כמה? מקוואות, ותשמוטינן דאע"ג דחזר ונטל ואיכא למימר הא מסר ליה מקוה, שהסאה היאה לתן משלימתו שאין לחיה למקוה. אם"ש כשר דמכי יהבי לגבייה כבר ליה יהבו לבו מ' וחזר ונטל לתרן ובי שקל חד סאה פשו מ', אבל ליפסלה לא דכי נטל סאה כרשה חבר ליה ובי הדר מליה הי"ל מקוה חבר דמשקין הללו תן משלימתן את המקוה (בבמות פב:)

שיטה מקובצת (המשך)

דמ"ב לא היה יכול לקדש ממנו (תו' מהרש"): **ד"ה אפילו.** ריש תרומה ב"ל האי ס"ר"ש בר. גליון, ובלאה דהכם מלא מ"ר מלא לענין הטבלה כמים מטמין כין קנה יורד ואין קנה יורד ואין קנה יורד ואינו מלקים כמתפרש הכם, אין בכל אחד מ"ר מהטבלה שאין לחיה למקוה. ובקנה יורד עלמו אינה מ"ל לאמלינו, ולא מטמא ליה אלא כין שאה ובין שאה ובין שאה הפרה לאין שאה ובשה ובשה (תו' דיבורים):

מבאן שריך לעמוד הבא

יבול בן נבר בשם. תרומה מ"מ ליה שבא אז, ר"ל דשתא מטבל דומיה לא שריך אלא מקוה מכי ישתלל (ת"א): מתוך שסרחה בצבור בר. יכ"ל בטמאה שרץ נמי ניחא מתוך, ר"ל דבבר אקר דרים דמי לטבולה שטמאה מהמעבדו ואפילו בטמאה דיקא שטמאה מת אבל שרץ לא אמטר כלל אף בלבור, ושמאיר (קמ"ד) הטמא דמיון דגלי בטומאה בגלים דמי לטבולה בלבור בטומאה מת דיקא לטבולה בלבור, אלמין מן המתורה, אך אמר לא אמרן לטבולה בטומאה מת, ותיר מהא דאמרי מתוך שהיולה מר, וכ"ה בין דאמרי מתוך מה ראיה מת דאמרי מתוך דמיון דאמרי מתוך דמיון דאמרי מתוך דמיון